

Og så til de konkrete spørgsmål, der er stillet.

Hr. Søren Kolstrup var, jeg ved ikke om jeg skal sige som sædvanlig, ret bekymret på forbrugernes vegne og stillede så spørgsmålet: Jamen hvordan kan man overhovedet undgå, at den pris, som teleselskaberne kommer til at betale, bliver overvæltet på forbrugerne?

Det findes der et meget enkelt svar på. Der vil jo blive skabt en behård konkurrence imellem de firmaer, som får del i disse frekvenser. Den konkurrence vil naturligvis betyde, at der kommer et meget stærkt pres i nedadgående retning i prisdannelsen, og så kan hr. Søren Kolstrup sige: Jamen det kan enhver vel komme og sige, fordi det kan man jo ikke vide noget om.

Jo, det kan vi faktisk godt, når vi ser på, hvordan det er gået på den øvrige del af mobilmarkedet. Der har Danmark været et af de lande, der tidligst og mest effektivt har skabt et liberaliseret marked med en behård konkurrence. Hvad er resultatet? Det er, at lige præcis på de områder har Danmark nogle af de laveste priser overhovedet.

Så vi har afprøvet det her, om end på en anden type teknologi, og jeg har derfor meget gode forventninger til, at det også vil blive tilfældet, når det gælder UMTS.

Så sagde hr. Søren Kolstrup noget, som jeg synes skød lidt ved siden af, nemlig at man jo så, når man havde gennemført denne her auktion, måtte se på, om pengene ikke kunne bruges til at skabe en infrastruktur, som kunne føre i retning af bredbånd.

Jamen det bygger faktisk på en misforståelse, fordi med en lang række af de ting, som er i gang nu, vil man tilsammen få en landsdækning med bredbånd. Det vil sige, at det er rigtigt, at det engang var sådan at tænke bredbåndsudvikling alene i retning af kabler, der bliver gravet ned i jorden, og vi skal have gravemaskinerne ud. Sådan er det ikke mere. Der er en lang række andre tilgange til at få en bredbåndsdækning, altså en dækning med meget høj hastighed. Og det betyder, at både med den mobile del og med det, der eksisterer i forvejen, med de muligheder, der ligger i at bruge kabel-tv-net, vil Danmark blive flot bragt i stand til hurtigt at blive landsdækkende.

Og så vil jeg i øvrigt godt gratulere hr. Søren Kolstrup med, at han her er så omsorgsfuld over for telesektoren, lobbyisterne, branchefolk og alle mulige andre, som gerne vil være med til at undgå, at det kommer til at dryppe lidt på fællesskabet, altså på staten, når vi nu kommer til at

få beskåret, kan man sige, et hjørne af den i øvrigt eksorbitant store fortjeneste, der ligger inden for denne branche.

Så jeg er lidt imponeret over det store engagement, hr. Søren Kolstrup kan lægge for dagen i denne bestræbelse.

Til de øvrige ordførere vil jeg blot ud over kvitteringen for tilslutningen komme med nogle ganske få bemærkninger til de to spørgsmål, der er stillet. Det ene er: Hvor mange penge kommer der i kassen? Og det andet er: Hvad skal de penge bruges til?

Som anført af hr. Ole Hækkerup, er der ingen, der kan give svaret på, hvor mange penge der kommer i kassen. Det er fuldstændig rigtigt – som flere har været inde på – at man ikke kan lave det regnestykke, at man tager auktionen i enten Tyskland eller England og så dividerer med det antal borgere, der er i de pågældende lande, og siger: O.k., så vil det være samme resultat i Danmark.

Markederne kan ikke umiddelbart sammenlignes. Det betyder for det første meget, hvordan udbredelsen af mobiltelefoni i forvejen er i de enkelte lande. Og så betyder det naturligvis også ganske meget, hvad vi sætter af betingelser til deltagelse i auktionen.

Jeg kan allerede her give en forsikring om, at vi vil lade processen ske så åbent som overhovedet tænkeligt, åbent i forhold til offentligheden, åbent i forhold til branchen, sådan at der ikke kommer til at stå noget fidelifut tilbage omkring dette her. Dvs. et tilsagn også til branchen om, at der undervejs i processen vil blive lagt øre til deres argumenter om den konkrete tilrettelæggelse. Og så har vi jo i øvrigt engageret et fortrinligt internationalt rådgivningsfirma til at hjælpe os med at få auktionen sat på benene på den bedst tænkelige måde.

Men som sagt: Vi kan ikke svare på, hvor mange penge der kommer ind. Mit gæt er, at det er et milliardbeløb, men om det milliardbeløb er en- eller tocifret, vil jeg overhovedet ikke begive mig ud i at gætte på, fordi vi endnu ikke i detaljer har fastlagt de endelige betingelser. Der må vi vente, til auktionen har fundet sted.

Hvad skal pengene så bruges til? Også det synes jeg, at man skal vente med at tage stilling til, til vi er færdige med auktionen, fordi anvendelsen jo ikke vil være uafhængig af, hvor mange penge det rent faktisk drejer sig om.

Så kan vi i øvrigt se på, hvordan har man grebet det med at bruge pengene an i andre lande. Det gør man på lidt forskellig vis. Jeg kan næv-